

2025/27

15.1.2025

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2025/27

z dnia 30 października 2024 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 o przepisy dotyczące rejestracji i ochrony oznaczeń geograficznych, gwarantowanych tradycyjnych specjalności i określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie oraz uchylające rozporządzenie delegowane (UE) nr 664/2014

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie oznaczeń geograficznych w odniesieniu do wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności i określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie w odniesieniu do produktów rolnych, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2019/787 i (UE) 2019/1753 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1151/2012⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 17 ust. 10, art. 24 ust. 10, art. 47 ust. 5, art. 54 ust. 2, art. 61 ust. 10, art. 66 ust. 3, art. 68 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2024/1143 ustanowiono jednolite wspólne ramy unijne dotyczące rejestracji i ochrony oznaczeń geograficznych w trzech sektorach rolnych: wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych. Z tego powodu rozporządzeniem (UE) 2024/1143 w niezbędnym zakresie zmieniono lub uchylono akty Unii, które przewidywały odrębne ramy w tych sektorach. W szczególności rozporządzeniem (UE) 2024/1143 zmieniono rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013⁽²⁾ w sprawie oznaczeń geograficznych w sektorze wina oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787⁽³⁾ w sprawie oznaczeń geograficznych w sektorze napojów spirytusowych oraz uchylono rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012⁽⁴⁾ w sprawie oznaczeń geograficznych w sektorze produktów rolnych i środków spożywczych.
- (2) Rozporządzeniem (UE) 2024/1143 uprawniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych w odniesieniu do wszystkich trzech sektorów rolnictwa: wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych.
- (3) Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych w nowych ramach prawnych, a w szczególności aby uprościć i zrationalizować funkcjonowanie systemu oznaczeń geograficznych w odniesieniu do wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych, a także systemu gwarantowanych tradycyjnych specjalności, niektóre przepisy należy przyjąć w drodze aktów delegowanych.
- (4) Aby zwiększyć przejrzystość i pewność prawa przy procedurach sprzeciwu, Komisja powinna terminowo informować wnioskodawców o wszelkich otrzymanych sprzeciwach wobec ich wniosków.

⁽¹⁾ Dz.U. L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego w napojach alkoholowych, a także uchylające rozporządzenie (WE) nr 110/2008 (Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/787/oj>).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1151/oj>).

- (5) Aby etapy procedury sprzeciwu były jasne, trzeba dokładnie określić termin rozpoczęcia odpowiednich konsultacji między wnoszącym sprzeciw a wnioskodawcą służących osiągnięciu porozumienia oraz określić obowiązki wnoszącego państwa członkowskiego w przypadku, gdy uzna ono, że zmiany, które wprowadzono we wniosku w następstwie porozumienia osiągniętego w kontekście procedury sprzeciwu, są istotne.
- (6) Ze względu na przejrzystość oraz aby poprawić jakość i jednolitość informacji dotyczących oznaczeń geograficznych, wniosek o zatwierdzenie zmiany na poziomie Unii w specyfikacji produktu, w odniesieniu do której w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nigdy nie opublikowano jednolitego dokumentu lub równoważnego dokumentu, powinien zawierać jednolity dokument spełniający odpowiednie wymogi dotyczące jednolitych dokumentów w sektorach wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych.
- (7) Należy ustanowić procedurę zatwierdzania zmiany standardowej i zmiany tymczasowej, aby umożliwić państwom członkowskim przeprowadzenie odpowiedniej oceny wniosków oraz aby zagwarantować spójne podejście we wszystkich państwach członkowskich, w tym w odniesieniu do transgranicznych oznaczeń geograficznych. Dokładność i kompletność oceny dokonywanej przez państwa członkowskie powinna odpowiadać dokładności i kompletności wymaganej w procesie oceny w ramach procedury dotyczącej wniosków o rejestrację oznaczenia geograficznego.
- (8) Zmiany standardowe i tymczasowe dotyczące oznaczeń geograficznych państw trzecich powinny być zgodne z podejściem przewidzianym dla państw członkowskich, a decyzja o zatwierdzeniu powinna być podejmowana zgodnie z systemem obowiązującym w danym państwie trzecim.
- (9) Aby zapewnić pewność prawa, należy poinformować Komisję o każdej mającej natychmiastowe zastosowanie krajowej decyzji sądowej lub administracyjnej stwierdzającej nieważność decyzji o zatwierdzeniu zmiany standardowej, na potrzeby jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, a tym samym poinformowania wszystkich użytkowników i organów kontrolnych w Unii.
- (10) Ze względu na pewność prawa i skuteczne zarządzanie systemem należy ustanowić szczegółowe przepisy w zakresie wymogów i terminów dotyczących powiadomień o zatwierdzonych zmianach standardowych lub tymczasowych.
- (11) Należy ustanowić zasady koordynacji między procedurami dotyczącymi zmian w specyfikacji produktu w przypadkach, gdy w tym samym czasie odpowiednio, Komisja i właściwy organ państwa członkowskiego rozpatrują wnioski dotyczące zmiany na poziomie Unii i zmiany standardowej. Ponieważ oba wnioski dotyczą zmian w tej samej specyfikacji produktu, lecz są objęte dwiema różnymi równoległymi procedurami mającymi inny harmonogram, należy ustanowić przepisy, które pozwolą uniknąć niespójności.
- (12) Mimo że państwa członkowskie zatwierdzają zmiany standardowe w specyfikacji produktu zgodnie ze specjalną procedurą, różniącą się od procedury zatwierdzania zmian na poziomie Unii, za którą odpowiada Komisja, należy je rozpatrywać łącznie ze zmianami na poziomie Unii, jeżeli uznaje się je za nierozzerwalnie związane z nimi, tj. gdy jedna zmiana standardowa powoduje zmianę na poziomie Unii lub jest wynikiem takiej zmiany. Wyjątek ten powinien umożliwić jednoczesne traktowanie powiązanych kwestii w ramach jednej procedury administracyjnej, zapewniając tym samym skuteczność i spójność procedury.
- (13) Aby zapewnić spójne podejście do ograniczeń dotyczących pochodzenia surowców w przypadku chronionych oznaczeń geograficznych, należy wymagać również uzasadnienia w odniesieniu do związku, w przypadku gdy wymóg, by poszczególne etapy produkcji odbywały się na wyznaczonym obszarze geograficznym, powoduje ograniczenia.
- (14) Aby zapewnić występowanie w specyfikacjach produktów dotyczących gwarantowanych tradycyjnych specjalności jedynie istotnych i konkretnych informacji oraz uniknąć przesadnie dużych objętościowo wniosków o rejestrację i wniosków w sprawie zatwierdzenia zmian w specyfikacji produktu w przypadku gwarantowanej tradycyjnej specjalności, należy ustanowić maksymalną dopuszczalną długość specyfikacji produktu.
- (15) Ze względu na pewność i jasność prawa zatwierdzenie przez Komisję wniosku o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu gwarantowanej tradycyjnej specjalności powinno obejmować jedynie należycie opisane zmiany.

- (16) W świetle praktyk handlowych, podobnie jak w przepisach przyjętych w odniesieniu do oznaczeń geograficznych w rozporządzeniu (UE) 2024/1143, wymagana jest jasność co do wykorzystywania gwarantowanej tradycyjnej specjalności w nazwie handlowej produktu przetworzonego, którego produkt oznaczony jako gwarantowana tradycyjna specjalność jest składnikiem. Należy zapewnić, aby takie wykorzystywanie odbywało się zgodnie z uczciwymi praktykami handlowymi.
- (17) Przepisy przyjęte na podstawie tych uprawnień powinny zapewniać jednolite i spójne ramy prawne uzupełniające rozporządzenie (UE) 2024/1143 w odniesieniu do ochrony i procedur rejestracji nazwy oraz zmian specyfikacji produktów dotyczących oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Chociaż przepisy te opierają się na różnych uprawnieniach przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2024/1143, stanowią one jedyny w swoim rodzaju system regulacyjny.
- (18) W odniesieniu do oznaczeń geograficznych uprawnienia dotyczą procedur i terminu procedury sprzeciwu, zmian na poziomie Unii, w przypadku których nie opublikowano jednolitego dokumentu, związku między zmianą na poziomie Unii a zmianą standardową, procedury i treści zmian standardowych oraz – wyłącznie w odniesieniu do produktów rolnych – dodatkowych warunków dotyczących pozyskiwania surowców. W odniesieniu do gwarantowanych tradycyjnych specjalności uprawnienia dotyczą przepisów ograniczających informacje zawarte w specyfikacji produktu, procedur i terminu procedury sprzeciwu, procedury zmiany specyfikacji produktu oraz przepisów dotyczących stosowania gwarantowanych tradycyjnych specjalności oznaczających produkt stosowany jako składnik w nazwie produktu przetworzonego.
- (19) Wszystkie istotne elementy procedur i ochrony w odniesieniu do oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności przewidziano w rozporządzeniu (UE) 2024/1143. W szczególności w przypadku oznaczeń geograficznych jednym z głównych celów tego rozporządzenia jest zapewnienie jednolitego i kompletnego systemu ochrony, opartego na tych samych zasadach proceduralnych i zarządzanego przez ten sam komitet. Spójność tego systemu byłaby większa, gdyby przepisy zawarto w jednym akcie. W związku z powyższym, aby zapewnić spójność całego systemu, wszystkie przepisy uzupełniające o zasięgu ogólnym dotyczące innych niż istotne elementów aktu ustawodawczego, niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, należy zebrać w jednym akcie.
- (20) Cel przepisów przyjętych na podstawie tych uprawnień jest ten sam, a mianowicie ułatwienie i usprawnienie stosowania jednolitego systemu rejestracji, zmiany i ochrony oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności na wszystkich poziomach i etapach. Wszystkie te przepisy stanowią część tej samej procedury służącej ochronie oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz zarządzaniu nimi w Unii.
- (21) Należy uchylić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 664/2014⁽⁷⁾ uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 1151/2012, aby usunąć wszystkie przepisy, które byłyby sprzeczne z przepisami niniejszego rozporządzenia, a również mają zastosowanie do sektora produktów rolnych,

⁽⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 664/2014 z dnia 18 grudnia 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w odniesieniu do ustanowienia symboli unijnych dotyczących chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz w odniesieniu do niektórych zasad dotyczących pochodzenia paszy i surowców, niektórych przepisów proceduralnych i niektórych dodatkowych przepisów przejściowych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2014/664/oj).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPIS WSTĘPNY

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie uzupełnia rozporządzenie (UE) 2024/1143 w odniesieniu do następujących kwestii:

- a) w przypadku oznaczeń geograficznych:
 - (i) przepisów proceduralnych dotyczących sprzeciwu;
 - (ii) procedur wprowadzania zmian na poziomie Unii;
 - (iii) zatwierdzania zmian standardowych, w tym zmian tymczasowych, i powiadamiania o nich;
 - (iv) związku między zmianą na poziomie Unii a zmianą standardową;
 - (v) wymogów dotyczących pozyskiwania surowców w przypadku oznaczeń geograficznych produktów rolnych produktów rolnych;
- b) w odniesieniu do gwarantowanych tradycyjnych specjalności:
 - (i) procedur składania wniosków o rejestrację;
 - (ii) przepisów proceduralnych dotyczących sprzeciwu;
 - (iii) procedur zatwierdzania zmian w specyfikacji produktu;
 - (iv) przepisów dotyczących stosowania gwarantowanych tradycyjnych specjalności oznaczających produkt zastosowany jako składnik w nazwie produktu przetworzonego.

ROZDZIAŁ II

OZNACZENIA GEOGRAFICZNE

Artykuł 2

Przepisy proceduralne dotyczące sprzeciwu

1. Po otrzymaniu sprzeciwu na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1143 Komisja niezwłocznie informuje wnioskodawcę o sprzeciwie.
2. Okres trzech miesięcy, w trakcie którego podmiot wnoszący sprzeciw i wnioskodawca mogą podjąć odpowiednie konsultacje, o których mowa w art. 17 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2024/1143, rozpoczyna się w dniu, w którym drogą elektroniczną doręczono im zaproszenie.
3. Do celów art. 17 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2024/1143 nazwę lub imię i nazwisko oraz dane kontaktowe organu lub osoby, które złożyły sprzeciw, przekazuje się organowi, jednostce lub osobie, które złożyły wniosek o rejestrację lub o zatwierdzenie zmiany na poziomie Unii lub wniosek o cofnięcie rejestracji.

4. W przypadku gdy państwa członkowskie uznają, że wynikające z tego zmiany we wniosku o rejestrację, o których mowa w art. 17 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2024/1143, są istotne, a tym samym wpływają na interesy nie uwzględnione w krajowej procedurze sprzeciwu przeprowadzonej zgodnie z art. 10 ust. 4 tego rozporządzenia, zmiany te podlegają dodatkowej procedurze sprzeciwu. Wnioskujące państwa członkowskie mogą przeprowadzić dodatkową procedurę sprzeciwu po powiadomieniu Komisji o wyniku konsultacji zgodnie z art. 17 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2024/1143. W ramach tej dodatkowej procedury sprzeciwu państwo członkowskie zapewnia, aby każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes i mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium danego państwa członkowskiego mogła wnieść sprzeciw przed przekazaniem Komisji zmienionej wersji jednolitego dokumentu i specyfikacji produktu do ponownego rozpatrzenia, o którym mowa w art. 17 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2024/1143.

Artykuł 3

Zmiana na poziomie Unii dotycząca oznaczeń geograficznych, w odniesieniu do których nigdy nie opublikowano jednolitego dokumentu

Wniosek o zatwierdzenie zmiany na poziomie Unii w specyfikacji produktu objętego oznaczeniem geograficznym, w odniesieniu do której w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nigdy nie opublikowano jednolitego dokumentu lub jego odpowiednika, zawiera jednolity dokument. Jednolity dokument musi być zgodny odpowiednio z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1143, art. 95 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 albo art. 23 rozporządzenia (UE) 2019/787, w zależności od tego, czy oznaczenie geograficzne oznacza produkt rolny, wino czy napój spirytusowy.

Artykuł 4

Zatwierdzenie przez państwo członkowskie zmian standardowych w specyfikacji produktu objętego oznaczeniem geograficznym

1. Do celów art. 24 rozporządzenia (UE) 2024/1143 wnioski o zatwierdzenie zmiany standardowej w specyfikacji produktu składa się do organów państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się określony obszar geograficzny danego produktu.

2. Państwa członkowskie mogą przewidzieć możliwość publikacji wniosków o wprowadzenie zmian standardowych na potrzeby zgłaszania sprzeciwu na szczeblu krajowym. Jeżeli nie przewidziano możliwości sprzeciwu na szczeblu krajowym i wniosek o zatwierdzenie zmiany standardowej w specyfikacji produktu nie pochodzi od grupy producentów składającej wniosek, która złożyła wniosek o objęcie ochroną nazwy lub nazw, do których odnosi się specyfikacja produktu, państwo członkowskie umożliwia tej grupie producentów składającej wniosek przedstawienie uwag na temat wniosku, o ile dana grupa producentów składająca wniosek nadal istnieje.

3. We wniosku o zatwierdzenie standardowej zmiany przedstawia się opis standardowej zmiany i streszczenie powodów, dla których wnioskuje się o zmianę, oraz wykazuje się, że proponowana zmiana jest zmianą standardową zgodnie z art. 24 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2024/1143.

4. Jeżeli państwo członkowskie uznaje, że spełniono wymagania określone w rozporządzeniu (UE) 2024/1143 i w przepisach przyjętych na podstawie tego rozporządzenia, może ono zatwierdzić zmianę standardową. Decyzja o zatwierdzeniu zawiera elektroniczne odniesienie do opublikowanej zmienionej skonsolidowanej specyfikacji produktu oraz, w stosownych przypadkach, zmienionego skonsolidowanego jednolitego dokumentu. Jeżeli standardowa zmiana dotyczy oznaczenia geograficznego, w odniesieniu do którego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nigdy nie opublikowano jednolitego dokumentu, zawsze dołącza się jednolity dokument.

5. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej decyzję o zatwierdzeniu, w tym – w stosownych przypadkach – powiązany jednolity dokument. Zatwierdzona zmiana standardowa ma zastosowanie w danym państwie członkowskim zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi dotyczącymi jej wejścia w życie.

6. Jeżeli standardowa zmiana specyfikacji produktu dotyczy oznaczenia geograficznego, w odniesieniu do którego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nigdy nie opublikowano jednolitego dokumentu, zawsze dołącza się jednolity dokument.

Artykuł 5

Powiadamianie o zmianach standardowych

1. Państwo członkowskie powiadamia Komisję o zatwierdzonych zmianach standardowych nie później niż w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym podano do wiadomości publicznej krajową decyzję o ich zatwierdzeniu.
2. Grupa producentów powiadamia Komisję o decyzji zatwierdzającej zmianę standardową dotyczącą produktu pochodzącego z państwa trzeciego, bezpośrednio lub za pośrednictwem organów danego państwa trzeciego, nie później niż w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym zatwierdzono odpowiednią decyzję.
3. Powiadomienie Komisji o zatwierdzonej zmianie standardowej uznaje się za należyte, jeżeli zawiera wszystkie elementy wymienione w art. 12 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/26 ⁽⁶⁾.
4. W przypadku gdy zatwierdzenie zmiany standardowej pociąga za sobą zmianę jednolitego dokumentu, Komisja publikuje powiadomienie o tej zmianie standardowej oraz zmieniony jednolity dokument w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C, w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym otrzymała powiadomienie o tej zmianie standardowej.
5. W przypadku gdy zatwierdzenie należycie zgłoszonej zmiany standardowej nie pociąga za sobą zmiany jednolitego dokumentu, Komisja podaje do wiadomości publicznej powiadomienie o zmianie standardowej za pośrednictwem unijnego rejestru oznaczeń geograficznych, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) 2024/1143, w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym otrzymała powiadomienie o danej zmianie standardowej.
6. Komisja nie publikuje komunikatu o zatwierdzeniu zmiany standardowej, której nie zgłoszono należycie zgodnie z ust. 3. Komisja informuje organ lub grupę producentów, że powiadomienia o zmianie standardowej nie dokonano należycie w terminie trzech miesięcy. W przypadku braku odpowiedzi po upływie dwóch miesięcy od otrzymania pisma Komisji niewłaściwe powiadomienie uznaje się za niebyłe.
7. Państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje Komisji:
 - a) wszelkie mające natychmiastowe zastosowanie decyzje sądowe lub administracyjne stwierdzające nieważność decyzji zatwierdzającej zmianę standardową;
 - b) skonsolidowany jednolity dokument i elektroniczne odesłanie do specyfikacji produktu lub, w przypadku zmiany bez wpływu na jednolity dokument, tylko elektroniczne odesłanie do specyfikacji produktu, zaktualizowane w następstwie stwierdzenia nieważności tej standardowej zmiany.

W stosownych przypadkach Komisja publikuje komunikat o krajowej decyzji stwierdzającej nieważność zmiany standardowej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* seria C lub podaje go do wiadomości publicznej w unijnym rejestrze oznaczeń geograficznych, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) 2024/1143, odpowiednio zgodnie z ust. 4 tego artykułu lub art. 16 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/26.

8. Za treść powiadomienia o zmianie standardowej odpowiedzialne jest państwo członkowskie, państwo trzecie lub grupa producentów, o której mowa w ust. 2, która powiadomiła Komisję o zmianie standardowej.
9. Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 5 zmiany standardowe mają zastosowanie na terytorium Unii od dnia, w którym opublikowano je zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu lub podano do wiadomości publicznej zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/26 z dnia 30 października 2024 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 w odniesieniu do rejestracji, zmian, cofnięć rejestracji, egzekwowania ochrony, etykietowania i powiadomień dotyczących oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/34 w odniesieniu do oznaczeń geograficznych w sektorze wina oraz uchylające rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 668/2014 i (UE) 2021/1236 (Dz.U. L, 2025/26, 15.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/26/oj).

10. Jeżeli określony obszar geograficzny obejmuje więcej niż jedno państwo członkowskie, każde zainteresowane państwo członkowskie stosuje procedurę dotyczącą zmiany standardowej oddzielnie. Zmiana standardowa ma zastosowanie na terytorium zainteresowanych państw członkowskich dopiero po wejściu w życie ostatniej krajowej decyzji zatwierdzającej. Państwo członkowskie, które jako ostatnie zatwierdza zmianę standardową, przesyła Komisji odpowiednie powiadomienie nie później niż w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym jego decyzja o zatwierdzeniu została podana do wiadomości publicznej.

Jeżeli co najmniej jedno z państw członkowskich nie przyjmie krajowej decyzji o zatwierdzeniu, o której mowa w akapicie pierwszym, każde z zainteresowanych państw członkowskich może złożyć dany wniosek w ramach procedury dotyczącej zmiany na poziomie Unii. W takim przypadku państwo członkowskie składające wniosek o zatwierdzenie zmiany na poziomie Unii musi wykazać, że procedury zmiany standardowej nie udało się zakończyć przynajmniej w jednym państwie członkowskim, z którego pochodzi oznaczenie geograficzne. Powiązana unijna procedura sprzeciwu jest otwarta dla wszystkich państw członkowskich, z wyłączeniem państwa członkowskiego składającego wniosek o zatwierdzenie zmiany na poziomie Unii.

11. Ust. 10 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy część danego określonego obszaru geograficznego znajduje się na terytorium państwa trzeciego.

12. Powiadomieniu o zatwierdzeniu zmiany standardowej w specyfikacji produktu objętego oznaczeniem geograficznym, w odniesieniu do którego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nigdy nie opublikowano jednolitego dokumentu, zawsze towarzyszy jednolity dokument, który ma zostać opublikowany w celach informacyjnych na poziomie Unii.

Artykuł 6

Związek między zmianą na poziomie Unii a zmianą standardową

1. Jeżeli zmiana standardowa pociągająca za sobą zmianę jednolitego dokumentu zostaje zatwierdzona w trakcie rozpatrywania przez Komisję wniosku o zatwierdzenie zmiany na poziomie Unii, dane państwo członkowskie odpowiednio aktualizuje jednolity dokument zawarty we wniosku o zatwierdzenie zmiany na poziomie Unii. Jeżeli rozpatrywana zmiana na poziomie Unii została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, w celu zgłoszenia sprzeciwu, zaktualizowaną wersję jednolitego dokumentu należy opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria L, jako załącznik do rozporządzenia wykonawczego w sprawie zatwierdzenia zmiany na poziomie Unii.

2. Jeżeli zmieniona wersja jednolitego dokumentu zawarta we wniosku o wprowadzenie zmiany standardowej zatwierdzonym na poziomie krajowym nie uwzględnia najnowszych zmian na poziomie Unii, które zostały zatwierdzone, zmiana standardowa nie jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Państwo członkowskie, które zatwierdziło tę zmianę standardową, przesyła Komisji skonsolidowaną wersję jednolitego dokumentu uwzględniającą zarówno zmiany na poziomie Unii, jak i zmiany standardowe, w celu publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Zmianę standardową zawartą we wniosku o zatwierdzenie zmiany na poziomie Unii, która jest nierozdzielnie związana z tą zmianą na poziomie Unii, wyjątkowo uznaje się za część tej zmiany na poziomie Unii i Komisja zatwierdza ją wraz ze zmianą na poziomie Unii. W takich przypadkach nierozdzielny związek między zmianą na poziomie Unii a zmianą standardową wyjaśnia się we wniosku o zatwierdzenie zmiany na poziomie Unii.

Artykuł 7

Zmiany tymczasowe w specyfikacji produktu objętego oznaczeniem geograficznym

1. Zmiany tymczasowe w specyfikacji produktu są zatwierdzane i podawane do wiadomości publicznej przez państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się określony obszar geograficzny danego oznaczenia geograficznego. Zmiany tymczasowe mogą dotyczyć części obszaru geograficznego.

2. Powiadomienie o zmianach tymczasowych przekazuje się Komisji wraz z powodami uzasadniającymi te zmiany oraz krajową decyzją o zatwierdzeniu nie później niż w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym podano do wiadomości publicznej krajową decyzję o ich zatwierdzeniu. Zmiana tymczasowa ma zastosowanie w danym państwie członkowskim zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi dotyczącymi wejścia w życie.

3. Każda zmiana tymczasowa obowiązuje przez ograniczony czas, określony przez organ zatwierdzający zmianę. Można go przedłużyć tylko, jeżeli nadal istnieją wyjątkowe okoliczności, o których mowa w art. 24 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2024/1143, na podstawie których pierwotnie ją zatwierdzono. O przedłużeniu zmian tymczasowych powiadamia się Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w niniejszym artykule.
4. Jeżeli obszar geograficzny obejmuje więcej niż jedno państwo członkowskie, dane państwa członkowskie stosują procedurę dotyczącą zmiany tymczasowej, o której mowa w ust. 1, oddzielnie.
5. o zmianie tymczasowej dotyczącej produktu pochodzącego z państwa trzeciego grupa producentów powiadamia Komisję wraz z powodami uzasadniającymi tę zmianę, bezpośrednio lub za pośrednictwem organów danego państwa trzeciego, nie później niż w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym zatwierdzono zmianę tymczasową.
6. Powiadomienie Komisji o zatwierdzonej zmianie tymczasowej uznaje się za należyte, jeżeli zawiera wszystkie elementy wymienione w art. 13 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/26.
7. Komisja podaje powiadomienia o zmianach tymczasowych do wiadomości publicznej w unijnym rejestrze oznaczeń geograficznych, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) 2024/1143, w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym otrzymała powiadomienie o danej zmianie tymczasowej. Bez uszczerbku dla ust. 2 zmiany tymczasowe mają zastosowanie na terytorium Unii od dnia, w którym Komisja poda je do wiadomości publicznej.
8. Za treść powiadomienia o zmianie tymczasowej odpowiedzialne jest państwo członkowskie, państwo trzecie lub grupa producentów, o której mowa w ust. 5, która powiadomiła Komisję o zmianie tymczasowej.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE PRODUKTÓW ROLNYCH

Artykuł 8

Pozyskiwanie surowców w przypadku chronionych oznaczeń geograficznych

Uzasadnienie, o którym mowa w art. 47 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2024/1143, jest wymagane również w przypadku, gdy wymóg, by określone etapy produkcji odbywały się na określonym obszarze geograficznym, skutkuje ograniczeniami w pozyskiwaniu surowców.

ROZDZIAŁ IV

GWARANTOWANA TRADYCYJNA SPECJALNOŚĆ

Artykuł 9

Ograniczenie długości specyfikacji produktów w przypadku gwarantowanych tradycyjnych specjalności

Specyfikacja produktu, o której mowa w art. 54 rozporządzenia (UE) 2024/1143, jest zwięzła i nie przekracza 5 000 wyrazów, z wyjątkiem należyte uzasadnionych przypadków.

Wniosek o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/26, jest zwięzły i nie przekracza 7 500 wyrazów, z wyjątkiem należyte uzasadnionych przypadków.

Artykuł 10

Przepisy proceduralne dotyczące sprzeciwu

1. Po otrzymaniu sprzeciwu na podstawie art. 61 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1143 Komisja niezwłocznie informuje wnioskodawcę o sprzeciwie.
2. Okres trzech miesięcy, w trakcie którego podmiot wnoszący sprzeciw i wnioskodawca mogą podjąć odpowiednie konsultacje, o których mowa w art. 61 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2024/1143, rozpoczyna się w dniu, w którym drogą elektroniczną doręczono im zaproszenie.
3. Do celów art. 61 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2024/1143 nazwę lub imię i nazwisko oraz dane kontaktowe organu lub osoby, które złożyły sprzeciw, przekazuje się organowi, jednostce lub osobie, które złożyły wniosek o rejestrację, o zatwierdzenie zmiany lub o cofnięcie rejestracji.
4. W przypadku gdy państwa członkowskie uznają, że wynikające z tego zmiany we wniosku o rejestrację, o których mowa w art. 61 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2024/1143, są istotne, a tym samym wpływają na interesy nie uwzględnione w krajowej procedurze sprzeciwu przeprowadzonej zgodnie z art. 56 ust. 3 tego rozporządzenia, zmiany te podlegają dodatkowej procedurze sprzeciwu. Wnioskujące państwa członkowskie mogą przeprowadzić dodatkową procedurę sprzeciwu po powiadomieniu Komisji o wyniku konsultacji zgodnie z art. 61 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2024/1143. W ramach tej dodatkowej procedury sprzeciwu państwo członkowskie zapewnia, aby każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes i mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium danego państwa członkowskiego mogła wnieść sprzeciw przed przekazaniem Komisji zmienionej wersji specyfikacji produktu do ponownego rozpatrzenia, o którym mowa w art. 61 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2024/1143.

Artykuł 11

Zmiany w specyfikacji produktu będącego gwarantowaną tradycyjną specjalnością

Zatwierdzenie przez Komisję wniosku o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu będącego gwarantowaną tradycyjną specjalnością obejmuje wyłącznie zmiany zawarte we wniosku, o którym mowa w art. 66 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1143.

Artykuł 12

Stosowanie gwarantowanych tradycyjnych specjalności oznaczających w nazwie produktu przetworzonego produkt stosowany jako składnik

Bez uszczerbku dla art. 68 i 70 rozporządzenia (UE) 2024/1143 oraz art. 7 i 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011⁽⁷⁾ gwarantowana tradycyjna specjalność oznaczająca produkt stosowany jako składnik produktu przetworzonego może być stosowana w nazwie tego produktu przetworzonego, jego etykietach lub w jego materiałach reklamowych, jeżeli:

- a) produkt przetworzony nie zawiera żadnego innego produktu porównywalnego ze składnikiem oznaczonym jako gwarantowana tradycyjna specjalność;
- b) składnik oznaczony jako gwarantowana tradycyjna specjalność jest stosowany w ilościach wystarczających do nadania podstawowej właściwości danemu produktowi przetworzonemu; oraz
- c) procentowa zawartość w produkcie przetworzonym składnika oznaczonego jako gwarantowana tradycyjna specjalność jest podana na etykiecie.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1169/oj>).

ROZDZIAŁ V
PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 13

Uchylenie

Rozporządzenie delegowane (UE) nr 664/2014 traci moc.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 października 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
